

16/11/16

ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ

ಟಂಶಾಂತಿ ಬಾಪ್‌ದಾದಾ

ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಬೆಳಗೆ-ಬೆಳಗೆ ಎಡ್ಡು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದಾಗ ಸತೋಷ್ಪರ್ಥಾನರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ,
ಅಮೃತವೇಚೆಯ ಸಮಯ ಬಹಳ ಜೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಆಜ್ಞಾಕಾರಿ ಮಕ್ಕಳ ಜೆನ್ನೆಗೆಚೇನಾಗಿರುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ಆಜ್ಞಾಕಾರಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಶ್ರೀಷ್ಟಾತ್ಮಿಶ್ರಿಷ್ಟ ತಂದೆಯ ಮಹಾವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಹಾಲಸುತ್ತಾರೆ ಅಥಾರತ್ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜೆಲನೆಯು ಬಹಳ ಘನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅವರು ಬಹಳ ಧೈಯವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕತ್ವದ ಗುಪ್ತನಶೀಲಿಯರುವುದು, ಆಜ್ಞಾಕಾರಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮದಿಂದ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ಸಿಂದನೆಯಾಗಲು ಜಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಂದನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಥಾರತ್ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ದಿಸಾಸವಿಂದ್ರಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಜ್ಞಾಕಾರಿ ಮಕ್ಕಳು ಸದಾ ಘಾಲೋಫಾದರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಎಂದೂ ಉಲ್ಲಾಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಗೀತೆ: ಆಕಾಶ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಜಟ್ಟು ಬಾ.....

ಟಂಶಾಂತಿ. ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಆತ್ಮಿಕಮಕ್ಕಳು ಗೀತೆಯ ಎರಡು ಶಭಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ. ಈಗ ಮಕ್ಕಳು ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡುಜಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ- ತಂದೆಯು ಇಲ್ಲಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಸರಿಯಾದ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆಯಿರಲ ಅಥವಾ ಈಶ್ವರನ ಜೊತೆ ಮಿಲನ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಮನುಷ್ಯರೇನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಈಗ ಆಕಾಶ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಜಟ್ಟು ಬಾ.... ಎಂದು ಗೀತೆಯು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ ಆದರೆ ಆಕಾಶ ಸಿಂಹಾಸನವೆಂದರೇನು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಪತಿತ-ಪಾವನನಂತೂ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಭಗವಂತನೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಎಲ್ಲರೂ ಭಗವಂತನೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ಏಕೆ ಬರುವರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಿಂವು ಮಕ್ಕಳೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಾಯನ ಇತ್ಯಾದಿ ಏನೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕೇಳಲು ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪತಿತ-ಪಾವನನೇ ಬಂದು ತನ್ನ ಪರಿಜಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ರಜನೆಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ- ಅಂತ್ಯದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವವರು ಯಾರೂ ಸಹ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಯೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮತದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಪವಿತ್ರವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಯಿವರೆಗೆ ಭಗವಂತನು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಯಿವರೆಗೆ ಪವಿತ್ರರಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಬಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಚೀ ಇದೆಯಿಂದು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಂವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನನ್ನವರಾಗಿ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಿದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳ ಜೆಲನೆಯು ಸರಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆಯರೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಂದೆಯಂತೂ ಹೆಚ್ಚುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಕೇವಲ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ರತ್ನದಿಂದಲೂ ಸಹ ಬರೆದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಸೋಲನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪವಿತ್ರರಾಗುವುದರಿಂದ ಏನು ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಪತಿತರೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಯಾರು ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ವಿಕಾರವನ್ನು ಜಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಿಳಿಸಿರಿ, ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿವಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು, ಜಿತ್ತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಇದು ನಿವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೆ. ಪವಿತ್ರತೆಯಿದ್ದಾಗ ಭಾರತವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಾಹುಕಾರನಾಗಿತ್ತು, ಶಿವಾಲಯವಾಗಿತ್ತು. ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚವು ಹೇಗೆ ವೃಧಿಯಾಗುವುದು ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಜಿಂತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಅರೆ! ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲ ಎಂದು ಸರಕಾರವೂ ಸಹ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇಸತ್ತುಹೋಗಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಪ್ರತಿಂದಿಷ್ಟವು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಂತೂ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಬೇಕಿದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ-

ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಂತು ಹವಿತ್ರಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೇಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಬಹಳ ಭಾರಿ ಆದಾಯವಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಯಾಜೀತರಾದಾಗಲೇ ನಿಂತು ಜಗಜ್ಞಿತರಾಗುವೆವೆ. ರಾವಣನನ್ನು ಜಯಿಸಿ ರಾಮರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ, ಅಲ್ಲ ಈ ವಿಕಾರವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಿಂತು ಜಯಿಸಿದಿರಲ್ಪಟೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಕೆಲವೇ ವಿರಳ. ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚವು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹೇಗೆ ಯಾರು ಮಾತನಾಡುವರೋ ಅವರು ಈ ಆದಿಸನಾತನ ಧರ್ಮದವರಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ. ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನಿಂತು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ನಿಂತು ಹೇಳ, ಭಗವಾನುವಾಚ- ಭಗವಂತನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಕಾಮಮಹಾಶತ್ರಾಗಿದೆ, ಅದರಮೇಲೆ ಜಯಿಗಳಿಸಿದರೆ ನಿಂತು ಜಗಜ್ಞಿತರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಇದು ಬಹಳ ನೇರಮಾತಾಗಿದೆ ಆದರೂ ಸಹ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ತಿಳಿಸುವವರಿಳ್ಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯಂತೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮಕ್ಕಳು ರೂಪಾಯಿಯಲ್ಲ ಬದುಅಣಿಯಷ್ಟೂ ಕಲತ್ತಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ ಪೂಣಣ ಯೋಗಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶಕ್ತಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ಶಕ್ತಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನಲ್ಲವೇ! ಯೋಗವಿದ್ವಾಗಲೇ ಶಕ್ತಿಯೂ ಸಿಗುವುದು. ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ ಯೋಗವು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯದೆ, ಯಾರು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ನೆನಪಿನ ಜಾರ್ಜ ಬರೆಯುವುದೂ ಸಹ ಬಹಳ ವಿರಳ. ಶಿಕ್ಷಣಿಯರೇ ಜಾರ್ಜ ಇಡಲಾಲ್ಲವೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೇಗೆ ಇಡುವರು! ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯೋಗದಲ್ಲ ಬಹಳ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮುಖ್ಯಮಾತು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯೋಗ ಶಿಳ್ಳವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಬಂದಿದೆ, ಮನುಷ್ಯರು ಕೇಳಿ ತಜ್ಜಬ್ಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗವನ್ನು ಕಲಾಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರೆ! ಯೋಗವನ್ನು ಕಲಾಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ತಾವೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರೇ ಕುಳಿತು ಕಲಾಸಿಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ನೆನಪು ಶಿಳ್ಳವು ಸರಿಯಾಗಿದೆ, ಯೋಗವೆಂಬುದು ಕಲಯುವ ಮಾತ್ರಲ್ಲ, ಈ ಹವಾನ್ನನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನಿಂದ ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ. ಅಮೃತವೇಳೆ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಒಳೆಯಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸಹ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದಂತೆ. ಏಕೆ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿ ಸಿಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಿರಿ, ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ಶಕ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಕಾರಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿಕಾರಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪದವಿಯು ಸಿಗುವುದು. ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಇದರಲ್ಲ ಅನುತ್ತಿಣಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಒಳೆಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಬಾಧಾಯಿಯಷ್ಟೂ ವಿರಳ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಹುಬೇಗನೆ ಕಲಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನೆನಪಿನಲ್ಲದ್ದಾಗಲೇ ದೋಷಿಯು ಪಾರಾಗುವುದು. ಆಗಲೇ ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದ ವಿಕಾರಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ನಂತರ ಪುಣ್ಯತ್ವರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನ ಮಾಡಿ ಎಂದು ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪಾವನರಂತೂ ಅನೇಕರಾಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯಾರು ಜೀನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುವರೋ ಅವರೇ ಶ್ರೀಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವವರು ಹೆಚ್ಚು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ವಿಕಾರಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಹವಿತ್ರಾಗಿರುವುದು ಅಸಂಭವವೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅಂತಹವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲೂಬಾರದು. ನಿವಿಕಾರಿ ಭಾರತವಿದ್ವಾಗ ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ ನಾಹುಕಾರರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಈ ಜ್ಞಾನ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳನುತ್ತಾರೆ- ಗೃಹಸ್ಥವೈಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಅವರೊಂದಿಗೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿರಿ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಕಾಯಿದೆಗಳು ಬಹಳ ಕರಿಣವಾಗಿದೆ, ನೀವು ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರವಂತೂ ಹಾಪಾತ್ಮರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಾಪಾತ್ಮರಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿರಿ. ನೀವೀಗ ಹಾಪಾತ್ಮರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಹೊಡುವಂತಿಲ್ಲ ಆದರೆ ತಾತನ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಹೊಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಾ (ಲೌಕಿಕದ) ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಸಂತರ ಸಮರ್ಪಣೆಯಾಗಿಜಡಿ. ಇಂತಹವರು ಕೋಟಿಯಲ್ಲ ಕೆಲವರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ, ತಂದೆಯನ್ನು ಫಾಲೋ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಷ್ಟಮೋಹಕಿಗಳಾಗುವುದು ಜಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮನೆಯಂತಲ್ಲ. ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗುವುದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡಪ್ರಾಟಿಯಾಗಿದೆ! ಕಲ್ಲ-ಕಲ್ಲವೂ ಯಾರು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾದರೋ ಅವರೇ ಆಗುವರು. ತ್ರಾಮಾದ ರಹಸ್ಯವು ಕೆಲವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಾಹುಕಾರರಂತೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಬಹಳ ವಿರಳ. ಬಡವರಂತೂ ಬಾಬಾ ಇದೆಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೂಡಲೇ ಹೇಳಿಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಅವರು ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾವನರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೆನಪೂ ಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಶೀಕ್ಷಿಯನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಶೀಕ್ಷಿಯನ್ನನುಭವಿಸಿದರೆ ಪದವಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು, ಯಾರು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಶೀಕ್ಷಿಯನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಎಷ್ಟೂದರೂ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳಲ ಅದರಿಂದ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ತಿಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಆಸ್ತಿಯಾಯತೇ? ತಂದೆಯಂದ ಪೂರ್ಣಾಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಂದರೆ ತಂದೆಗೆ ಆಜ್ಞಾಕಾರಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಶ್ರೀಉತ್ತಾತ್ಮಿಂಷ್ಟ ತಂದೆಯ ಮಹಾವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೃಷ್ಣನ ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರ ಬಹಳ ಜನ್ಮಗಳ ಅಂತಿಮದಲ್ಲ ನಾನು ಪುನಃ ಅವರಿಗೆ ಓದಿಸಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮಿಳಿಯೂ ರಾಜಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಾಗುವವರಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ. ರಾಯಲ್ ಮನೆತನದವರ ಜೆಲನೆಯು ಬಹಳ ತಾಳ್ಳೆಯಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ, ಗುಪ್ತನಶೇಯರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ- ಇನ್ನು ಷ್ವಾಸದೇ ಸಮಯವಿದೆ. ನಾನು ಹೋಗಿ ವಿಶ್ವಮಹಾರಾಜ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇವರೂ ಸಹ ಪತಿತನಾಗಿದ್ದರು, ಇವರು ತಂದೆಯು ರಥವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲ ಗಂಡುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು! ಇವರೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಓದುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಧರ್ಮರಾಜನೂ ಇದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನನ್ನ ಆಜ್ಞಿಯನ್ನು ಹಾಲಿಸಲಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿದಿರೆಂದರೆ ಧರ್ಮರಾಜನು ಬಹಳ ಶೀಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೊಡುವರು. ಹೀರೆಕ್ಕು ನನ್ನ ಅಥವಾ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀವು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ ಎಂದರ್ಥ. ತಂದೆಗೆ ಇವರೊಬ್ಬರೇ ಬಹಳ ಅನನ್ಯ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೀತಿಯಂತೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ, ಇವರಿಗೆ ನಿಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಶೀಕ್ಷಿಗಳನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವುದು! ಷ್ವಾಸ ಅಪತ್ತುಗಳು ಬರಲ ಆಗ ನೋಡಿ, ಎಷ್ಟುಮಂದಿ ಓದಿಬಂತ್ತಾರೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಓಡಿ ಬಂದಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ. ಇವರು ಯಾವುದೇ ಜಾಡು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಜಾಡೂಗಾರನು ಶಿವತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲ ಶಿವತಂದೆಂಬ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದೂ ಸಹ ಅನೇಕರಿಗೆ ಗಮನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವತಂದೆಯು ಮುಂದೆ ನಾವು ಏನಾದರೂ ಉಲ್ಲೊ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಇವರು ಅಯೋಗ್ಯ ಮಗುವೆಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುವರು. ಇವರಲ್ಲ ಡಬಲ್ ಇದ್ದಾರಲ್ಲವೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾ ಎಂದು ಬರಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾ ಹೇಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳು ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ದಾದಾರವರ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಡುತ್ತಾರೆ. ತಾವಾಗಿಯೇ ಮಾತನಾಡಿಸಬೇಕು- ನೀವು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಾ-ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾ ಯಾರು ಎಂದು. ಭಲೆ ಯಾರಾದರೂ ನೀವು ಯಾರಿಗೆ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾ ಎಂದು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಹೆಸರಿರಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಯುತ್ತಿಯಂದ ತಿಳಸಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ನೀವು ಅವರಿಗೆ ತಿಳನುವಿರೋ ಆಗಲೇ ಶಿವತಂದೆಯು ದಾದಾರವರ ಮೂಲಕ

ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ವಿನಾಶವಾಗಲದೆ ಎಂಬುದು ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕುಳತುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅವರಿಂದ ನಾವು ರಾಜಯೋಂಗವನ್ನು ಕೆಲಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ತಾವು ಕಲಯಿರಿ, ಅಥವಕಲ್ಪ ಯಾವ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆದೆವೋ ಆ ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರಿ, ಆಗಲೂ ಸಹ ನಮಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಜಡುವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ತಾವು ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರುವರಲ್ಲ, ಪ್ರಾಗ್ರಂಥ ಸುಖವು ನಿಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿರಿ ಬಾಕಿ ಇಲ್ಲ ತಲೆಭಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಮುಂದೆ ಜರಣಗಳಿಗೆ ತಲೆಭಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ತಂದೆಯಂತೂ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ಮುಂದೆಹೋದಂತೆ ಬಹಕ ಪ್ರಭಾವ ಜಳಿಸುವುದು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಕ ಜನಸಂದರ್ಶಿಯಾಗುವುದು. ಜನಸಂದರ್ಶಿಯಲ್ಲ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಮೊದಲಾದವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಾಲು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಂತೆ ತಂದೆಯೂ ಎಷ್ಟು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಕುಳಿತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ಯಾರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ? ಇವರು ವಜ್ರವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಥರ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯನ್ನುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ರಚಿಸಿದರೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ-ನಾನು ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ರಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೂ ಸಹ ಬರವಣಿಗೆಯಿದೆ ಆದರೆ ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಬಾಕಿ ಯಾವುದೇ ಹೊಸರಚನೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಯುಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ವಿರಾಟರೂಪದ ಜಿತ್ರವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಜಿತ್ರವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದರೆ ತಿಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಜವಾಗುವುದು. ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರಿಂದ ಪಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸಹಜ ಮಾತೇನಲ್ಲ. ಕೆಲವರಂತೂ ತವೆಯಂತೆ ನೋಡಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಜೀಗಳಾಗುವುದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಸ್ಟಲ್ವಾದರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು. ನಾವೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ದೇವತೆಗಳು. ಇಲ್ಲ ಹಮ್ಮ ಸೋ ಸೋ ಹಮ್ಮನ ಅಥವಾನ್ನು ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಆತ್ಮವೇ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ನಿಂವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ನಾವು ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದೀವೆ, ನಾವಾತ್ಮರು ಮೊದಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನಂತರ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತೆ ನಾವೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು.... ಆಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟೊಂದು ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆ, 84 ಜನ್ಮಗಳ ಜೆಕ್ಕವನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತೇವೆ ಬಾಕಿ ಯಾರು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರದು ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮಗಳರಿಂದ ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ನಿಂವು ತೆಗೆಯಬಹುದು. ತಂದೆಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಜಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಇಬ್ಬರು ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಒಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಜಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಯೋಗ ನಿಂಡಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಲಹು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯು ತಾವಾಗಿಯೇ ಹುಂಡಿಯನ್ನು ತುಂಬಸುವರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮುಖ್ಯಜಿತ್ರಗಳನ್ನು ಘ್ರಾನ್ಸ್‌ಲೇಂಬ್‌ಸಿಂದ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರು ನೋಡಿ ಏಷಿಪಡುತ್ತಾರೆ, ಇಡೀ ಪ್ರದರ್ಶನಿಯು ಈ ರೀತಿಯಾಗಬೇಕು ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿಷ್ಠಾಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದೆಯೂ ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತಂದೆಯ ನೆನಪು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ, ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ನಿಂವು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನಸ್ಯಾಷ್ಟಿಯ ಮಾಲೆಕರಾಗಿಜಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತೊಽಪ್ಪುದೇ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ನಡೆಯುತ್ತಾ-ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ, ಜೆಕ್ಕವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವು ಬಹಕ ಘನತೆಯಂದ ಕೂಡಿರಲ. ನಡೆಯುತ್ತಾ-ನಡೆಯುತ್ತಾ ಕೆಲವರನ್ನು ಲೋಭಿಸು, ಕೆಲವರನ್ನು ಮೋಹಿಸು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ತಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸಿಗಿದಿದ್ದರೆ ರೋಗಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಯಾವುದೇ ಹವಾಸಾವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಒಳ್ಳಿಯದು- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು. ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರ್ಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ತಮ್ಮ ಕೆಲಾಗ್ಗಳ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದೆಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲನೆಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರಿಗೆ ಎಂದೂ ಉಲ್ಲಿಂಫನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಯಾವುದೇ ಲೋಭ, ಮೋಹದ ಹಿಂದ್ಯಾಸವನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

2. ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಹಳ ರಾಯಲ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳ್‌ಬೆಂಗಳ್ ಅಮೃತವೇಳೆ ಎಷ್ಟು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಒಬ್ಬತಂದೆಯ ಶ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲವಳಣರಾಗಿದ್ದು ನದಾ ಹಾರುವಕಲೆಯ ಅನುಭವವ ಮಾಡುವಂತಹ ಸಘಲತಾಮೂರ್ತಿ ಭವ

ಸೇವೆಯಲ್ಲ ಅಥವ ಸ್ವಯಂನ ಪರುವಕಲೆಯಲ್ಲ ಸಘಲತೆಯ ಮುಖ್ಯಧಾರವಾಗಿದೆ- ಒಬ್ಬತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಣೂಟ ಶ್ರೀತಿ. ತಂದೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟ ಮತ್ತಾಗ್ಯರೂ ಕಾಣಿಸಬಾರದು. ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಬಾ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಬಾ, ಕರ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಿರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಲವಳಣ ಆತ್ಮವು ಒಂದುಶಿಫ್ಟವನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಅವರ ಸ್ವೇಹದ ಮಾತು ಅನ್ಯಾಂತ್ಯನ್ನೂ ಸ್ವೇಹದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಲವಳಣ ಆತ್ಮನ ಒಂದು ಬಾಬಾ ಶೈಲಿವೇ ಜಾಡುವಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವರು ಆತ್ಮಿಕ ಜಾಡೂಗಾರನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ಂತಹ: ಯಾರು ಅಂತಮುಂಜಯಾಗಿ ಲೈಂಗ-ಮೈಂಗ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅವರೇ ಯೋಗಿ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ